

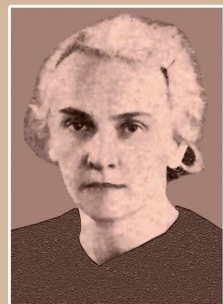
PIONIERZY NYSKIEGO SZKOLNICTWA

ONI KSZTAŁTOWALI TOŻSAMOŚĆ MIESZKAŃCÓW

Wanda Pawlik (1926 -1983) nyska pisarka

Urodziła się w Długosiodle k/Ostrolęki, ukończyła polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Nakazem pracy została skierowana do nowo tworzonego Zespołu Szkół Rolniczych w Nysie, w której pracowała aż do śmierci jako polonistka i (początkowo) kierowniczka biblioteki szkolnej. Włączała się w inicjatywy społeczne i kulturalne, które służyć miały integrowaniu nowych nysan. Zajęła się też pisarstwem, wydała 5 powieści. W 1971 r. **została członkiem Związku Literatów Polskich.**

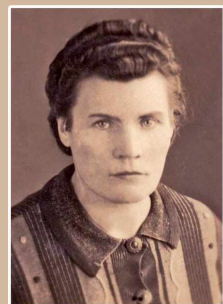
Halina Gąszczyńska (1903-2001)

Urodziła się w Warszawie, gdzie ukończyła filologię polską na uniwersytecie. Jako dyplomowana nauczycielka szkół średnich pracowała m. in. w gimnazjum w Zduńskiej Woli. W sierpniu 1945 r. z mężem przyjechali do Nysy, gdzie zaangażowali się w tworzenie szkolnictwa i krzewienie kultury polskiej. **Przez 6 lat pracowała i współtworzyła Carolinum jako polonistka, bibliotekarka i opiekunka szkolnego koła teatralnego. Ze swymi działaniami wychodziła do mieszkańców Nysy.**

Jan Hyncman (ur. 1932 r.) Nestor nyskiej gimnastyki

Urodził się we Francji, k/Dunkierki, był dobrze zapowiadającym się gimnastykiem. W 1947 r. z rodzicami przybył do Nysy. Jako uczeń Ośrodka Szkoleniowego Energetyki ujawnił swoje zdolności i założył sekcję gimnastyki. Ukończył 3-letni Kurs Wychowania Fizyc. dla nauczycieli przy AWF w Warszawie. Pracował do 1964 r. jako nauczyciel w Technikum Mech. i trener sekcji gimnastyki sportowej przy TKKF „Chrobry”, potem przy KS „Stal”. **Prekursor i propagator gimnastyki sport. w Nysie.**

Maria Makowska (1902 - 2003)

Urodziła się w Jurowcach k/Sanoka. Pracę rozpoczęła w 1921 r. w Ostrolęce, potem na Wołyniu. Od 1940 r. była kierowniczką SP w Baligródzie. Do Nysy przybyła w 1946 r. Pracowała krótko w SP 3, potem organizowała od podstaw Szkołę Podstawową nr 4 na Górnej Wsi, której była kierowniczką aż do 1967 r., gdy przeszła na emeryturę po 46 latach pracy w szkolnictwie, z tego 22 lata w Nysie. Z zaangażowaniem przez te lata pracowała na rzecz młodzieży i całej społeczności Górnej Wsi.

Fotografie z archiwów pionierów, archiwów szkół i z domeny publicznej

HISTORIA NYSKIEGO SZKOLNICTWA

WWW.SZKOLY.NASZA.NYSA.PL

UCZYĆ SIĘ, JAK NAJWYTRWALEJ TO NASZE OBECNE ZADANIE

DO SZKÓŁ RUSZYLI DOROŚLI (1949 R. JASIEŃCA DOLNA) I DZIECI (1951 R. SP BUKÓW)

W ramach programu ASOS 2020 realizowaliśmy zadanie publiczne: „Aktywizacja seniorów z Klubów Senior+ i Rady Seniorów w Nysie”. W ramach programu przygotowaliśmy wystawę i publikację książkową „Historia nyskiego szkolnictwa. Wkład nauczycieli w kształtowanie tożsamości mieszkańców powojennej Nysy”. Na razie wystawa będzie prezentowana w Bastionie św. Jadwigi.

Tadeusz Zdanowicz, Fundacja Nasza Nysa, www.szkoły.nasza.nysa.pl

ASOS 2014-2020
Rządowy Program na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2014-2020
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

PROJEKT DOFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PROGRAMU RZĄDOWEGO
NA RZECZ AKTYWNOŚCI SPOŁECZNEJ OSÓB STARSZYCH NA LATA 2014-2020

ZADANIE PUBLICZNE „AKTYWIZACJA SENIORÓW
Z KLUBÓW SENIOR+ I RADY SENIORÓW W NYSIE”

POCZĄTKI SZKOLNICTWA PODSTAWOWEGO

Wyjaśnienia wymaga zagnatwana sytuacja (przynajmniej z dzisiejszego punktu widzenia), wywołana zmianami nazw i numeracji szkół podstawowych. Numeracja kilku szkół zmieniała się na przestrzeni lat - sytuacja ustabilizowała się dopiero w 1957 r.

KOREKTA NUMERACJI NYSKICH SZKÓŁ PODSTAWOWYCH W NYSIE W 1957 R.

	Wcześniejsza nazwa szkoły	Od 1957 r.
	Publiczna Szkoła Powszechna nr 1 ul. Marszałka Stalina 7 (Bohaterów Warszawy 7)	SP nr 1
	Publiczna Szkoła Powszechna nr 2 ul. Łąkowa 2	SP nr 2
	Publiczna Szkoła Powszechna nr 3 ul. Krawiecka 6	SP nr 3

3 września 1945 r. naukę w szkole rozpoczęło 324 uczniów (6 nauczycieli). Szkoła stała się wiodącą w powiecie. Wielu nauczycieli szkół pierwsze rozkłady materiału pisało wspólnie w SP nr 1 – bez programu i podręczników. Tu często odbywały się konferencje związkowe i samokształceniowe.

Ze względu na bardzo małą liczbę dzieci w wieku szkolnym i na dokończenie prac remontowych rok szkolny rozpoczęto 15 uczniów (2 nauczycieli) dopiero 12 listopada 1945 r. Dopiero po dwóch latach stała się pełną 7-klasową szkołą powszechną.

3 września 1945 r. naukę w szkole rozpoczęło 3 uczniów (3 nauczycieli). Sytuacja lokalowa w SP 3 poprawiła się w styczniu 1949 r. w wyniku przejęcia wyremontowanego wcześniej budynku przy ul. Piotra Skargi 2 (leżącego kilka ulic dalej). Do nowego budynku przeniesiono klasy młodsze.

W latach 1946-1953 r.
Publiczna Szkoła Powszechna nr 6
ul. Pułaskiego 31

15 października 1946 r. naukę w szkole rozpoczęło 75 uczniów w czterech klasach i tylko jedna nauczycielka. Szkole nadano numer 6, gdyż numery 4 i 5 zarezerwowano dla mających, po remontach, powstać w centrum miasta kolejnych szkół (SP 4 na ul. Orkana 4 i SP 5 na ul. Emilii Gierczak 8).

SP nr 4

W latach 1951-1956 r.
Ogólnokształcąca Szkoła Stopnia Podstawowego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci nr 1
ul. Emilii Gierczak 8

Remont poważnie zniszczonego budynku ukończono dopiero w 1951 r. Po „odwilży czerwcowej” 1956 roku szkoła została odłączona od upolitycznionego TPD i zmieniono jej nazwę na Szkoła Podstawowa nr 5 w Nysie.

SP nr 5

W latach 1948-1957 r. była częścią Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3
ul. Piotra Skargi 2

We wrześniu 1957 r. dokonano „podziału” SP 3 – po przeprowadzeniu remontu budynku przy ul. Piotra Skargi 2 (wykorzystywanego do tej pory przez SP 3) uruchomiono w nim siódmą z kolei, samodzielną szkołę podstawową nadając jej nazwę SP nr 6.

SP nr 6

W latach 1948-1953 r.
Szkoła Powszechna nr 4 przy Liceum Ogólnokształcącym,
później Szkoła Powszechna przy LO
ul. Sobieskiego 2

Szkoła powstała we wrześniu 1948 r. ponieważ budynek szkolny przy ul. Orkana 4 został wydzierżawiony Ośrodkowi Szkolenia Energetyki OSSO w grudniu 1947 r., a przy ul. Emilii Gierczak 8 dalej był remontowany.

SP nr 7